

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.30/2024/9.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2024. május 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2024. február 2. napján kihirdetett 15.B.26/2023/20. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja,

az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 8 (nyolc) évre, a közügyek gyakorlásától eltiltás mellékbüntetés tartamát 8 (nyolc) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Indokolás

[1] A Szombathelyi Törvényszék 2024. február 2. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 15.B.26/2023/20. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés). Ezért őt 7 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja pedig a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap. A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által 2022. február 2. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte, elrendelte továbbá a Veszprémi Járásbíróság 12.B.221/2020/10. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását, továbbá az I. r. vádlottal szemben 425.000,- Ft összegben vagyonekmozgást rendelt el.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem vétségében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont). Ezért őt 10 hónap szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést – annak utólagos végrehajtása esetén – fogházban kell végrehajtani, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

[3] A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést I. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés, továbbá pénzbüntetés kiszabása végett, az I. r. vádlott védője a kiszabott szabadságvesztés enyhítéséért, illetve a végrehajtás börtönfokozatban való megállapítása érdekében élt jogorvoslattal.

[4] A törvényszék ítélete Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában 2024. február 7. napján jogerőre emelkedett.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.53/2024/2-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védő fellebbezését alaptalannak tartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat a Be. 580. § (2) bekezdésére és a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjaira figyelemmel a Be. 590. § (3) és (5) bekezdései alapján korlátozott. Kifejtette, hogy a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság. A tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségére, és a terhére rótt bűncselekmény jogi minősítése is törvényes. Felhívta a figyelmet arra, hogy a pénzbüntetés egy napi tételének szigorodása miatt az I. r. vádlott vonatkozásában az elkövetéskori Btk. tartalmaz kedvezőbb elbírálást.

[6] Álláspontja szerint korrekcióra szorulnak a büntetéskiszabási körülmények: mellőzendő az enyhítő körülmények közül, hogy I. r. vádlott egy kiskorú gyermeke eltartásra szorul, mivel az I. r. vádlott jelenleg ténylegesen nem gondoskodik róla. A súlyosító körülményként értékelt büntetett előélet nyomatékát növeli, hogy I. r. vádlott mindhárom korábbi elítélése kábítószerhez kapcsolódik, és további súlyosító körülményként értékelendő, hogy az I. r. vádlott 2022. február 2. napját megelőző másfél évben értékesített kábítószer az elsőfokú ítélet [12] bekezdésében írt időpontokban az ott írt személyek részére és összegeként. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte súlyosító körülményként az I. r. vádlott irányító szerepét, holott azt az I. r. vádlott a nyilatkozataiban maga sem vitatta. Mindezek alapján megállapítható, hogy I. r. vádlott aktív tevékenysége következtében sodródott bele a II. r. terhelt a terhére rótt bűncselekmény elkövetésébe. Ennélfogva a súlyosító körülmények nagyobb számban és nyomatékkal vannak jelen, ezért az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítása indokolt.

[7] Érvelése szerint az iratokból kitűnően I. r. vádlott megfelelő vagyonnal rendelkezik, s mivel a terhére rótt bűncselekményt haszonszerzési céllal követte el, ezért vele szemben pénzbüntetés alkalmazása kötelező a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján.

[8] Kitért arra is, hogy az I. r. vádlott védőjének fellebbezése enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására is irányult. Ennek kapcsán megjegyezte, hogy a bírói gyakorlat szerint ezt a bűnösség kisebb foka, az elkövető büntetlen előélete, eddigi kifogástalan életvezetése, megromlott egészségi állapota, a cselekmény méltányolható indító oka, a sértett felróható közrehatása alapoizhatja meg. Ezen feltételek azonban jelen ügyben nem teljesültek, így e körben az elsőfokú ítélet megváltoztatása nem indokolt.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, és a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mértékét súlyosítsa, továbbá az I. r. vádlottat a Btk. 50-51. §-ai szerinti pénzbüntetésre is ítélje, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[10] Az I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletében a büntetés kiszabása körében a rendelkezésre álló tényeket és enyhítő körülményeket nem azok megfelelő súlyával értékelte. Így indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 604. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a kiszabott szabadságvesztés büntetést enyhítse. Érvei szerint védenca már a nyomozati szakban beismerte tettét, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, cselekményével kapcsolatban megbánást tanúsított. Védenca kábítószer semmilyen formában nem fogyaszt fogva tartása kezdetétől, igazoltan elvégezte a büntetésvégrehajtási intézetben a drogrevenációs tréninget, tovább drogrevenációs részlegre történő áthelyezését, átszállítását is kezdeményezte. Az I. r. vádlott egy kiskorú gyermek

tartásáról gondoskodni köteles, aki az érettségi megszerzése után is tartásra szorul, mivel továbbtanulását tervezi. Védence a szabadulását követő időben biztos munkahellyel fog rendelkezni azon egyéni vállalkozónál, aki letartóztatása előtt is foglalkoztatta, ellene a büntetésvégrehajtási intézetben semmilyen fegyelmi eljárás nem indult. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy az I. r. vádlott élethelyzete az elkövetés óta jelentősen megváltozott, felhagyott a kábítószerfogyasztással is, családjával a kapcsolata kiegyensúlyozott, kapcsolattartása rendezett és rendszeres, családja hazavárja, az elkövetés óta pedig jelentős időmúlás is bekövetkezett.

[11] Ennélfogva álláspontja szerint védence esetében a generális és a speciális prevenció megvalósul az elsőfokú bíróság ítéletében kiszabott 7 év szabadságvesztésnél rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmazásával, valamint a szabadságvesztés fokozatának börtön fokozatban történő megállapításával, különös tekintettel a élethelyzetében bekövetkezett pozitív változásra, a kábítószerhasználat elhagyására, a családi kapcsolatok intenzitására, amely családi kapcsolatok erősítése a jövőben is indokolt, továbbá kiskorú gyermekének is elsődleges érdeke.

[12] Az ügyészi indítványban írt pénzbüntetés kapcsán megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen értékelte, hogy védence őrizete, valamint letartóztatása óta, több mint kettő éve jövedelemmel nem rendelkezik, jelentős ingó, ingatlan vagyona nincs, ezért a kiszabni indítványozott pénzbüntetés indokolatlan, valamint ellentétes a Btk. 50. § (2) bekezdésével és a törvény szellemével is, különös tekintettel a megfizetni rendelt bűnügyi költség magas összegére is.

[13] Az ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész az átiratában foglaltakkal egyezően a büntetés súlyosítása és pénzbüntetés kiszabása mellett érvelt, míg a védő a fellebbezésében kifejtett indokok alapján a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[14] A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez, a büntetése enyhítését kérte, kijelentette, hogy nagyon megbánta a bűncselekmény elkövetését.

[15] A Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[16] Abban az esetben azonban, ha a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke ellen irányul, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[17] Az ún. korlátozott felülbírálat esetén is vizsgálja azonban a másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdésében meghatározottak szerint az elsőfokú bíróság eljárását, valamint az ítélet bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését.

[18] Tekintettel arra, hogy a törvényszék ítéletével szemben az ügyész kizárólag az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítása, míg az I. r. vádlott és a védője a büntetés enyhítése és enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában írtak alapján a Be. 590. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint, az ún.

korlátozott felülbírálat keretei között végezte el a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen.

[19] A korlátozott felülbírálat során az ítéltábla - a Be. 590. § (5) bekezdésében írt rendelkezésekre figyelemmel el - megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvénynek megfelelően folytatta le az eljárást, és nem vétett olyan mulasztást, amely a Be. 607. § (1), 608. § (1), illetve a 609. § (1) bekezdése értelmében az érdemi felülbírálat akadályát képezhetne volna.

[20] A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az előkészítő eljárás mindenben megfelelt a Be. 499-504. §-ban írt rendelkezéseknek. Az előkészítő ülésre a vádlott és védőjének idézése, az ügyész értesítése megtörtént, az idézés tartalmazta a Be. 500. § (2) bekezdésében írt figyelmeztetéseket. Az előkészítő ülésen az I. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, nyilatkozatát az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (3) bekezdése alapján végzésével elfogadta, és a Be. 565. § (1) bekezdésére figyelemmel az I. r. vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította.

[21] A másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék által így megállapított és a fentiek szerint a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás mellett okszerűen került sor a vádlott bűnösségének megállapítására is, az adott tényállás mellett a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs törvényes lehetőség.

[22] A tényállás alapján okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes, annak jogi indokolása szakszerű.

[23] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket is helyesen vette számba, és azokat túlnyomórészt a súlyuknak megfelelően értékelte.

[24] A büntetés kiszabása során a büntetés generális és speciális célja mellett figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, az elkövető személyének társadalomra veszélyességére, a fokozatosság elvére, a belső arányosság és a tettarányos büntetéskiszabás követelményére is.

[25] Az I. r. vádlott személyi viszonyait illetően – amint azt a törvényszék is rögzítette az ítéletében – valóban enyhítő körülményként értékelendő, hogy az I. r. vádlott beismerő vallomást tett, az eljárás során végig a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

[26] Emellett azonban nagy számú és jelentős nyomatékú súlyosító körülmény is megállapítható az I. r. vádlott terhére. Az általa elkövetett bűncselekmény absztrakt társadalomra veszélyessége kiemelkedő, öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, így a büntetés kiszabásánál irányadó középérték tizenkettő év hat hónap. Ez akkor is jelentős, ha a Be. 565. § (2) bekezdésére figyelemmel a bíróság – miután a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen fogadta el – nem szabhatott ki súlyosabb büntetést, mint amit a vádirat tartalmazott.

[27] Ehhez képest megállapítható, hogy az ügyész a vádiratban 8 év szabadságvesztés és 8 év közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta, amely inkább méltányos, mint eltúlzott indítvány az I. r. vádlott esetében. Amennyiben ugyanis az I. r. vádlott nem tesz bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen és nem mond le a tárgyaláshoz való jogáról, az ugyancsak kábítószerekkel kapcsolatos bűncselekmények miatt többszörösen büntetett előéletére, valamint arra figyelemmel, hogy a bűncselekmény súlyosabb minősítését megalapozó hatóanyag tartalom a jelentős mennyiség alsó határának mintegy harmincszorosa, ettől jóval súlyosabb büntetés kiszabása is indokolható lett volna. Így azonban az ítéltábla egyértelműen a fellebbviteli főügyészességgel abban, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztésnek az ügyészi indítványnak megfelelő súlyosítása szükséges, a feltárt

személyi és tárgyi tényezőket egybevetve ugyanis az ilyen mértékű szabadságvesztés igazodik megfelelően az enyhítő és a súlyosító körülményekhez, figyelemmel van továbbá a tettarányos büntetéskiszabás elvére, valamint a fokozatosság és az egyéniesítés követelményére is.

[28] A törvényszék részletes indokát adta annak, hogy miért nincs törvényes lehetőség az I. r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására, mint ahogy annak is, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtönben történő megállapítása iránti indítvány sem foghat helyt; az elsőfokú bíróság érveivel az ítéltábla mindenben egyetértett. Az I. r. vádlott több, mint két éve letartóztatásban van, így a pénzbüntetés kiszabásához szükséges rendszeres jövedelemmel nyilvánvalóan nem rendelkezik, mint ahogy jelentős ingó és ingatlan vagyonnal sem. Nem állapítható meg továbbá olyan különös méltánylást érdemlő ok sem, amely a szabadságvesztés végrehajtásának Btk. 35. § (2) bekezdése szerinti eggyel enyhébb fokozatban történő meghatározását indokoltá tenné, hiszen az enyhítő körülmények kimerítő értékelésére már a büntetés mértékének a meghatározásakor sor került, azok kétszeres értékelésére pedig nincs lehetőség.

[29] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit azonban – miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[30] Az ítéltábla a vádlott által letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2024. május 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	dr. Élő András s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2024. február 2. napján kihirdetett 15.B.26/2023/20. számú ítéletének meg nem változtatott része 2024. május 28. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. május 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke